

šol za tretje, oduosno četrto šolsko leto. Temu namenu tudi ustreza knjižica in je dobro došla učitelstvu za pripravljanje pri početnem zemljepisnem pouku. V dodatku pa najdeš tudi marsikaj migljajev iz matematiškega zemljepisa za zaduja šolska leta. Knjižica obseza ta-le poglavja: Obzor; strani neba; solnce, vir svetlobe in toplote; hiša očetova; domačija; bivališče; rojstveni kraj; pot v šolo; šolska soba; šolsko poslopje; šolsko obližje; bivališče; zgodovina bivališča; ponavljanje in dopolnitev tvarine o bivališču; zemljepisni temeljni pojmi; okraj; prebivalci okraja; s čim se pečajo? uprava, dežela; prosveta domovine; najvažnejši temeljni pojmi iz zvezdoznanskega zemljepisa. — Ne moremo pa se sprijazniti z načinom, kako g. pisatelj razlaga (na str. 8. in 9.) strani neba ali zavedanje. Takšno razlaganje je že zastarelo, ker otežuje zavedanje na zemljevidu. Učenci imajo samo dvakrat na leto priliko natančno opazovati vzhodno točko, in sicer dne 21. sušca in dne 23. kimovca. Po 21. sušci pa se solnčni vzhod navidezno premika proti severu, in dne 21. rženega cveta vzhaja solnce v naših krajih 35° proti severu od vzhodne točke. Potem se solnce zopet premika nazaj proti vzhodu in dne 23. kimovca vzhaja v vzhodni točki. Jeseni se premika solnce proti jugu in dne 21. grudna vzhaja v naših krajih 35° proti jugu od vzhodne točke. Ta zastareli način zavedanja se ne ujema z zavedanjem na zemljevidih. Tudi ne bi učenci vedeli, kakar risajo načrt šolske sobe (str. 13. in 14.), zakaj je na desni strani table vzhod, na levi zapad i. t. d. Zemljeviden obrisek n. pr. ljubljanskega okraja bi še povečal vrednost knjižici, ker bi bil zajedno vzor za druge šolske okraje. Sicer pa priporočamo knjižico, s katero je g. pisatelj pomnožil naše itak oskromno pedagoško slovstvo.

n.

Ilustrovani narodni koledar za navadno leto 1895. Uredil in izdal *Dragotin Hribar* v Celji. Cena elegantno vezanemu izvodu 1 gld., broširanemu 70 kr. — To je že sedmi letnik tega prelepega koledarja, bogato okrašenega z ilustracijami. V zabavnem delu čitamo životopise dvornega svetovalca Fr. Šukljeta, dr. Jos. viteza Zhismana in dr. Fr. Račkega (vsi trije imajo tudi podobo), tri pesniške prevode *Aškerčeve* iz ruščine, črtico o Rajhenburgu (s podobo), potopisno črtico o Vezuvu, spisal prof. dr. A. Medved, razpravo o selitvi Slovanov proti jugu, spisal S. Rutar (nadaljevanje iz dveh prejšnjih letnikov), spis o Skenderbegu, priobčil *Igo Kaš*, naposled pa nekaj kulturnih črtic o Slovencih. V teh črticah pač ne umejemo dobro odstavka na str. 152.: »Za glasbeno slovstvo, pa tudi za nižjo glasbeno izobraženost glasbenega ukusa pa skrbi zlasti »Glasbena Matica« v Ljubljani«. Vsa čast »Slov. pevskemu društvu« na Ptui, katero po besedah koledarjevih med vsemi pevskimi društvi »zavzema gotovo prvo mesto«, menimo pa, da je naša »Glasbena Matica« venderle nekaj drugega, da je baš »Glasbena Marica« bodisi kot šola bodisi kot pevsko društvo taka, da smemo biti ponosni nanjo. Čemu torej pisati, da skrbi tudi za nižjo izobraženost (recte izobrazbo) glasbenega ukusa! — »Koledar« obseza mimo naštetih podob še lepo izdelane slike Krškega, trga v Mozirji, Ljubnega in Mohorjeve hiše v Celovci.

Levstikovi zbrani spisi. Kakor se nam poroča, šel je peti (poslednji) zvezek Levstikovih zbranih spisov že v tisek, in tako je upati, da ga prejmemo okolo Božiča.

Teoretično praktična pevška šola. Spisal *Anton Foerster*. Četrty natis. Tiskal in založil R. Milic. — Če delo, sosebnost šola, učka že četrty natisek, tedaj je upravičeno, da občinstvo takisto rado seže po njem, kakor po prejšnjih izdajah, ker vé, da je delo vredno, dobro in da ustreza razmerju. »Ljubljanski Zvon« je itak ob svojem času naddrobneje razložil vrline te pevške šole g. Foersterja, kateri je kot ravnatelj orgljarske šole v vedni dotiki z glasbeniki in pevci na kmetih ter zato dobro pozna potrebe pevskih učiteljev. Prav tem je ustvaril vzorno delo, ki v majhnem obsegu podaja prav mnogo. Koliko je pisatelj izpremenil prejšnje izdaje, ne moremo odločiti, ker starejših